

HART VOOR VRIJHEID
AMSTERDAM

Huisvesting, migratie, Covid en pestwetten

Vanaf de uitbraak van de corona is opeens bijna iedereen wetenschapper en specialist geworden. Weinig mensen hebben het fatsoen om te zeggen: 'Sorry, maar ik weet het niet zeker. Ik heb niet de nodige kennis om te beoordelen of wat de media en de overheid ons vertellen de waarheid is.' Zij herhalen gewoon klakkeloos wat zij in de media horen. Ik luister niet alleen naar wat de overheid, de media, de WHO en hun gekozen specialisten zeggen, maar ook naar andere specialisten die zeggen wetenschappelijke bewijs te hebben tegen het coronabeleid. Ik luister met nadruk naar hoe machthebbers reageren op wat kritische specialisten vertellen. Wanneer machthebbers niet inhoudelijk reageren, maar in plaats daarvan de kritische stemmen verdacht maken, intimideren en censureren, dan weet ik dat de machthebbers niet kosher bezig zijn en daar hoef ik geen wetenschapper voor te zijn. Aan de hand van de volgende tekst hoop ik meer helderheid in de corona complexiteit te brengen.

Covid- of Coronapolitiek is een volstrekt nieuw fenomeen. Wat uniek is aan deze corona politiek is dat het voor het eerst in de geschiedenis van de mensheid bijna alle politieke elites van de wereld gelijktijdig en goed gecoördineerd samenwerken, dat is nog nooit eerder gebeurd. Vooral hun pandemie en Covid marketing, reclame en promotie zijn de grootste wereld successen ooit; zelfs als er al sprake zou zijn van een echte wereld pandemie, dan is het bijzonder hoe regeringen en bijna alle politieke partijen van uiteenlopende politieke oriëntatie en schijnbaar tegenstrijdige belangen, harmonieus samenwerken om de Covid politiek tot een succes te brengen, ondanks het vele verzet daartegen van de gewone mensen. Wat bindt ze werkelijk? Waarom deze plotselinge kentering, deze kameraadschap en harmonie? Zou het liefde voor de medemens zijn? De taak er voor te zorgen dat mensen niet vroegtijdig doodgaan aan iets? De zorg dat het gewone volk eindelijk een goed en volwaardig leven kan leiden, ongeacht hun sociale klasse en hun economische positie?

Een dag voor de officiële uitbraak van de Corona leken de laatst genoemde goede bedoelingen in de meeste landen geen rol te spelen. In het geval van Nederland is dit duidelijk te zien aan het (neo) liberale binnenlandse beleid dat de verzorgingsstaat systematisch kapot maakt, dat het de werkende steeds moeilijker maakt om te leven, huisvestingsgaranties zoals in de grondwet bedoeld (artikel 22) kapot maakt, dat op alles probeert te bezuinigen, alles te privatiseren en het hele land te onderwerpen aan een onnodig groeiende staatsschuld. Dit alles om een liberaal ideaal verder leven in te blazen, namelijk: Nederland aan de zogenaamde "vrije" markt over te laten ten koste van alles en iedereen. Dit omdat de "vrije" markt het gezonde toevormiddel zou zijn voor alle kwalen in de wereld, met als resultaat dat de elite steeds rijker wordt en het gewone volk steeds armer. Maar ook de Nederlandse buitenlandpolitiek getuigde tot op dat moment niet van die humanistische zorg voor de medemens buiten Nederland, het tegenovergestelde is juist de regel. Onze politieke elite blinkt uit in ambitie, zij neemt permanent en driftig deel aan oorlog en uitbuiting van andere landen, met als gevolg: o.a. vluchtelingen uit die landen. Hoe komt het dat uitgerokend dit slag mensen, met opvallende sociopatische en narcistische eigenschappen, plotseling het humanistisch licht zien? Zijn ze opeens op een wonderbaarlijke wijze door Jezus in hun harten geraakt, of doen andere motieven deze kralen een nieuw liedje krassen?

Een volstrekt nieuw fenomeen is zeer moeilijk te doorgronden, zelfs voor grote eerbiedwaardige professoren, vooral als zij bang zijn om hun positie te verliezen of wanneer zij betaald worden om het niet te doorgronden, te zwijgen en zelfs te liegen. Misschien kunnen wij dit nieuwe fenomeen makkelijker begrijpen aan de hand van oude, maar nog zeer actuele ervaringen: als wij goed opletten dan kunnen wij een link zien tussen migratie, het volkshuisvestingsbeleidsdrama van vandaag de dag, de middeleeuwse Pestwetten en het huidige coronabeleid.

Volkshuisvesting en Covid

Als men de media, de politici en de ambtenaren vraagt over de huidige volkshuisvestings situatie, dan zal men van hen te horen krijgen dat alles wat fout gaat maar een natuurverschijnsel is, net als Covid, met uitzondering van enkele incidentele rotten is er hoe dan ook geen bewust indradie en de financiële industrie, die hen een slechte naam bezorgen. Volgens hen is er hoe dan ook geen goedwillig opzet in het spel.

Wie zich echter in dit thema echt verdiept en er zijn archieven en bibliotheken vol documentatie, studies en boeken over dit thema, ontdekt dat de sociale volkshuisvestingspolitiek het resultaat is van een onophoudelijke strijd tussen de hoge klassen en de lage klassen. Men ontdekt dat de verzorgingsstaat en haar Woningwet van 1901 niet uit liefde voor de medemens tot stand is gekomen, maar veeleer uit angst. De elite had al de nodige ervaring met klassenstrijd die tot een groot aantal revoluties leidde en daar had zij geen zin meer in. Zij zocht naar manieren om het volk duurzaam in slaap te sussen, omdat de gewelddadige onderdrukingsmethoden die ze generaties lang tegen het volk had toegepast, niet het gewenste resultaat opleverde. Het volk moest iets gegeven worden, wat zij niet graag meer zou willen verliezen: een kleine inkomen als je niet kan werken, een duurzaam dak boven je hoofd, gezondheidszorg

voor als je ziek werd, etc. Hoe nederig ook: voldoende om waardig een bescheiden leven te kunnen leiden en om niet in armoede te creperen zoals vroeger normaal was. Het volk is aldus minder geneigd om in opstand te komen. Kortom de **verzorgingsstaat**. In ruil hiervoor mag de elite, of wel de oligarchen, zich rustig onmetelijk verder verrijken. Echter, de elite was nooit echt blij met deze oplossing. Zij vond het vervelend om met het gepeupel de taart te moeten delen, hoe klein dat stukje taart dan ook was: zij wilde de hele taart voor zichzelf. En dus vanaf het prilte begin van de verzorgingsstaat hebben de liberalen, de conservatieven en religieuze en later ook de sociaal democraten er alles aan gedaan wat binnen hun macht lag, om deze verdeling te dwarsbomen.

Tot de komst van **het kabinet Lubbers-III** (1989) was de positie van arbeiders sterk genoeg om deze cowboys enigszins in toom te houden. Vanaf 1989 echter, veranderde alles: **het kabinet Lubbers – Kok (CDA en PvdA)** begon in de geest van Thatcher en Reagan het (neo) liberalisme in Nederland te introduceren. Tot 1989 behoorde ruim 80% van alle woningen in Nederland tot de sociale woningvoorraad. Na WOII werd Nederland bekend als het land met het beste huisvestingssysteem in de wereld – en desondanks vierden huisjesmelkers hier feest, kun je nagaan! In principe genoot iedereen in Nederland van de garantie van huisvesting, ongeacht de eigen economische situatie. De rijken konden zich weliswaar zoals altijd alles veroorloven wat voor geld te koop was, daar tegenover hadden de arbeiders, de middenklasse en de onderklasse – van wieg tot graf – de garantie van een volwaardige woning. Het huren van een sociale woning was gekoppeld aan een vast huurcontract en dat was net zo goed als een woning bezitten.

Vanaf 1989 brachten Kok en Lubbers hier grondige veranderingen in. Onder het mom van verzelfstandiging begon de overheid – en zij is er nog steeds mee bezig – in samenwerking en in uitstekende coördinatie met meeste maatschappelijke organisaties, maatschappelijke ondernemingen, **vakbonden**, reguliere media, **hundredsorganisaties**, academici, wetenschappers, de EU, de vastgoedindustrie, de financiële industrie en bijna alle politieke partijen, aan de opzettelijke en doelbewuste privatisering van de sociale woningvoorraad. De sociale woningvoorraad en de gecreëerde woningschaarste was en is nog steeds miljarden euro's waard, de privatisering ervan maakt nog steeds alleen een bevoorrechte groepje mensen erg rijk.

In de laatste 30 jaar werd er bijvoorbeeld een totaal van ongeveer 2 miljoen sociale woningen in Nederland gesloopt, 90% ervan in perfecte bouwkundige conditie, puur omwille van speculatie, om kunstmatig woningschaarste te creëren en een golf van nieuwbouwprojecten mogelijk te maken. Een verpauperingsbeleid van gehele wijken in Nederland werd ingevoerd om oude huurders met een lage huur te 'motiveren' om te verhuizen naar duurere woningen. Met het voorwendsel dat arme mensen en achterstandswijken niet goed zouden zijn voor de samenleving werden hun sociale woningen aan kapitaal krachtigere mensen verkocht en een deel in de "vrije huur" sector gezet. De huurprijzen werden gigantisch verhoogd. Wie de nieuwe 'sociale' huur niet meer betalen kon, kreeg van de overheid huursubsidie. Dat wil zeggen dat de huisjesmelkers door de staat werden en worden gesubsidieerd om de huren te mogen verhogen, zonder dat zij het gevaar van opstand lopen. Voor kopers met een klein vermogen zijn er eveneens subsidies.

Huurders van de middenklasse met een goed inkomen werd schuldgevoel aangepraat omdat zij in woningen zouden wonen die bestemd zijn voor de allerarmsten. Zij werden opeens scheefhuurders genoemd. Iets wat in historische zin absoluut niet waar is en zij werden onder druk gezet om, of hun eigen sociale woning te kopen of naar elders te verkassen waar zij een huur moeten betalen die zogenaamd beter bij hun inkomen past. Alsof een goed inkomen voor het leven gegarandeerd zou zijn. Wat gebeurt er wanneer iemand met een goed inkomen opeens langdurig werkloos wordt of alleen werk vindt met een laag salaris of kleine winst? Wordt zo iemand door de overheid geholpen aan een sociale huurwoning die bij zijn nieuw lage inkomen past? Nee dus, die mensen worden gewoon dakloos; zij hebben hun best niet gedaan, hun ellende is alleen aan zichzelf te wijten. Zij kunnen in alle **vrijheid, gelijkheid en broederschap** onder een brug creperen. De typische liberale moraal.

Er zijn niet genoeg rijke mensen om de massale verkoop van sociale woningen mogelijk te maken – niet iedereen kan een woning cash betalen – en daarom sprong de overheid in samenwerking met de financiële industrie weer bij met de Hypotheekrente aftrek, met als gevolg dat de rijken met deze subsidies nog rijker worden. De middenklasse en lagere klassen zijn voor het leven met schulden opgezadeld. Wie de hypotheek niet meer kan betalen wordt dakloos (duizenden per jaar in Nederland) en heeft geen kans om aan een sociale woning te komen. De woningprijzen gaan voortdurend omhoog. De "vrije" marktprijzen van de woningen worden door de overheid in samenwerking met de vastgoedindustrie en de financiële industrie bepaald. Wat is vrij hieraan? Een kartel zo ik eerder zeggen!

Deze privatisering vond niet in één keer plaats maar werd stapsgewijs ingevoerd en het is nog lang niet klaar. De privatisering is onderdeel van een veel groter plan. De elite was met het beramen van deze plannen al lang voor dat Wim Kok aan de macht kwam bezig; de PvdA heeft het wel makkelijker voor de oligarchen gemaakt.

Hebben jullie ooit van de volgende agendapunten gehoord?

- kleine gemeenten moeten worden opgeslokt door grotere gemeenten
- van Amsterdam tot Rotterdam, het moet één gemeente worden: de gemeente Randstad
- de randstad moet de hoofdstad van West Europa worden, met de grootste haven en de grootste vliegveld
- metropool Randstad met 6,5 miljoen inwoners, een megastad
- De Deltametropool met 8,5 miljoen inwoners. De Nederlandse stichting Megacities, de Vereniging Deltametropool
- Nederland, een Megacity met 30 miljoen inwoners. VNO-NCW, de Structuurvisie Randstad 2040
- Amsterdam moet tot 2 miljoen inwoners groeien. Hoogleraar Zef Hemel (UvA)
- Hoogbouw
- Verdichting
- Nederland moet de Silicon valley van Europa worden: Eemshaven Google Datacenter, Microsoft Datacenter Middenmeer
- USA Silicon Valley Paradox: In 2017, 27% van de Valley leefde in armoede. Zelfs werkenden zijn daklozen. Is dat wat wij willen voor Nederland?
- Al deze punten hebben direct met het huisvestingsbeleid en bevolkingspolitiek te maken
- Dit is maar een tipje van de sluier.

Dit soort plannen werden door de oligarchen al voor de WOII beraamd. De meeste van deze plannen werden in beleid omgezet. Het gewone volk werd nooit geraadpleegd, net zoals met het huidige covid beleid, niet toen en niet nu, simpelweg omdat deze plannen nooit de belangen van het gewone volk dienen. De elites beconcurreren elkaar, maar spannen altijd als een vuist samen tegen het volk.

Wat jullie vast en zeker hebben gehoord, is dat gehele wijken zoals de Jordaan of de Pijp (Amsterdam) onder de bevolkingspolitiek hebben geleden. Huurders van de sociale sector in Amsterdam werden massaal naar de rand van de stad verjaagd of verdreven naar Almere, Lelystad, etc. om ruimte te maken voor rijke lieden, expats, vluchtelingen en studenten uit de hele wereld. Het gewone volk kan geen woning vinden of is meer dan 50% van hun inkomen kwijt aan wonen. Erger is de situatie van spookjongeren: jonge Nederlanders van arme gezinnen van 18 tot 27 jaar, uitgeschreven van BRP en GBA – oftewel VOV in ambtelijke taal. Ouders worden gedwongen om te kiezen tussen hun net volwassen geworden kind thuishouden, met als gevolg op uitkering en huurtoeslag te worden gekort, wat kan leiden tot dakloosheid van de ouders zelf, of het eigen kind uit huis te plaatsen. Deze jongeren, in 2020 rond de 100.000, worden dakloos en kunnen hierdoor bijvoorbeeld niet eens een paspoort aanvragen. Daarnaast zijn er ook volwassen spookburgers.

De huur zou nooit meer dan 25% van het totale salaris mogen bedragen, zonder subsidies; zaken die tot de primaire levensbehoeften behoren, zoals huisvesting, moet je niet aan de vrije markt overlaten. Ben je het hiermee eens?

Migratie en Covid

Waarom kiezen werkgevers in Nederland ervoor om buitenlandse arbeiders zoals expats in dienst te nemen, in plaats van gewone Nederlandse werkzoekers? Als we de werkgevers organisaties, politici en media moeten geloven dan is het te wijten aan de luie aard van de Nederlandse arbeider: Nederlanders willen niet werken zeggen zij. In werkelijkheid heeft dat er niets mee te maken. Uit wetenschappelijke onderzoek blijkt dat de Nederlanders, samen met de Japanners tot de volken met het hoogste arbeidsethos ter wereld behoren. Deze ethos is in de Nederlandse cultuur ingebakken, geïntroduceerd door de Calvinistische reformatie met als gevolg de geboorte van de moderne kapitalisme. Werken is God aanbieden, niet werken is zondig.

Nederlanders ontlenen hun identiteit aan hun arbeid. Als je niet werkt dan ben je niets, ben je niemand, tel je niet mee. Het is beter om onzin werk te verrichten dan om niet te werken. Daarom worden Nederlandse werklozen doodongelukkig van niet werken. Maar inmiddels ook werkenden van niet werken.

In werkelijkheid kiezen Nederlandse werkgeversorganisaties voor de import van buitenlandse arbeiders vanwege drie redenen, om de winst te maximaliseren, lonen omlaag te krijgen en vakbonden te verzwakken en het ligt dus niet aan het werkvermogen van de Nederlanders: Nederlandse arbeiders willen graag werken maar niet voor een hongerloon. Wanneer zij door werkgevers onheus bejegend worden dan weten zij de weg naar de vakbond, de rechter en hun sociale netwerk te vinden. Het is de permanente historische strijd tussen hoge en lage klassen. Daarentegen komen de meeste buitenlandse werknemers van tirannieke uitbuitende landen, dictaturen en zelfs oorlogsgebieden. Zij kennen de taal niet, hebben hier geen sociaal netwerk, kennen de lokale cultuur niet, zijn gewend aan machtsmisbruik en dus bang voor autoriteiten en werkgevers. Meestal doet zij niet aan vakbonden of politiek mee en zijn bereid om voor een hongerloon te werken. De levensomstandigheden zijn in Nederland nog altijd beter dan in het land van herkomst.

De situatie van vluchtelingen is nog nijpender en die is absoluut niet aan hen te wijten: vluchtelingen worden onderworpen aan uitbuiting en een uitzichtloos bestaan als ongedocumenteerde, zogenaamd 'illegaal'. Veel van hen

krijgen nooit een verblijfsvergunning. Wie wel een verblijfsvergunning krijgt, wordt verder misbruikt door de elite, deze keer om de autochtone bevolking verder te verdringen van arbeid en huisvesting. Dezelede politici en politieke partijen die het mogelijk hebben gemaakt om arbeidsmigranten en vluchtelingen in Nederland toe te laten, zijn niet veel later opeens de politici die arbeidsmigranten aanvaarden, om de indruk te wekken bij hun autochtone achterban dat zij wettelijk verontvaardigd zouden zijn over de verdringing van de 'autochtone' bevolking. Alles om herkozen te worden. Kortom leugens, bedrog en manipulaties, niet anders als met het Covid-beleid.

Middeleeuwse Pestwetten en Covid

In het verleden was het niet veel anders. Rond 1315 begon het klimaat af te koelen – de kleine ijstijd – en dat duurde tot ongeveer 1850: de oogsten mislukten regelmatig met als gevolg hongersnood voor de armen. De rijke mensen konden altijd aan eten komen. De oogst van 1346 – 1347 mislukte ook met hongersnood als gevolg. De Zwarte Dood – een echte pandemie – brak uit ergens rond 1346 en duurde in Europa tot ongeveer 1352, maar kwam bij Europa veelvuldiger tot en met de 19^e eeuw, bij vlagen epidemisch en zelfs pandemisch. Het werd voornamelijk door handelsschepen via de waterwegen verspreid. De graanhandel, zwarte ratten en hun vloaien, de aanwezigheid van de natuurlijke vijanden van ratten door de snelle opkomst en groei van de elite, dit waren wellicht de boosdoeners, maar erg zeker is de wetenschappelijke wereld hierover niet. Wij weten nog steeds niet wat de pest precies was. Het is een van de eerste pandemieën waar veel documentatie over te vinden is, verslagen uit die tijd en dat maakt het heel bijzonder. De pest discrimineerde niet: arm of rijk, wie besmet raakte stierf binnen drie dagen. Een derde van de Europese bevolking, in totaal – wereldwijd – tussen de 70 en 200 miljoen slachtoffers, stierf in de eerste periode eraan.

Boeiender zijn de politieke gevolgen ervan en die duurden ook tot in de 19e eeuw. De elite gebruikte de gelegenheid om het volk harder te onderdrukken. Angst leidde tot bezorgde, dwingende sociale controle op allerlei aspecten van het leven, met officiële achterdocht jegens armen, werklozen en minderheden. De pest was, net als terrorisme nu, reden om toezicht te houden op het leven van iedereen.

Door het massale sterven werden arbeidskrachten schaars. De lonen stegen even, maar niet voor lang. De elite die gewend was om naar wens te beschikken over horigen, werd geconfronteerd met dagloners en arme boeren die opeens onderhandelden voor beter loon. Deze mensen begonnen te werken en wonen waar zij wilden en kozen zelf welke meester te dienen en welke niet. Opeens waren de dagloners niet meer bereid om voor een hongerloon het harde landbouwwerk te verrichten: een ondenkbaar situatie! Eerder de pest uitbraak. Wie zou er eens dat hongerloon het voedsel willen verbouwen dat de steden nodig hadden? Iedereen was het er toe dan toe over eens dat werken een straf van God was, opgelegd na de zondeval. Iemand moest werken, de elite zeker niet.

De hogere klassen vonden deze situatie een bedreiging voor de oude sociale orde. In geheel Europa begon de elite wetten uit te vaardigen met als doel om de orde in stand te houden. Iedereen had een vaste plek in de sociale structuur en moest gedwongen worden om daar te blijven. Wetten werden ingevoerd voor de werkenden, vooral ploegers, landarbeiders en ambachtsslui. Iedereen onder de zestig jaar oud, vrij of niet, met een kleine vermogen, kon verplicht worden om te werken voor een hoger status, in ruil voor eten, onderdak en misschien een beetje geld. Wie weigerde werd opgesloten. Snelrecht werd toegepast op een rechter werd in die tijd uitgevonden. Lagere klassen mochten bij wet niet jagen in het woud, dat was een privilege voor de elite. Armen werden aan het werk gezet in 'huizen voor werk en bezigheid'; deze werkhuizen werden op den duur gevangnissen. Niemand mocht onderdak verschaffen aan buitenstaanders. Wetten legden vast waar iemand kon wonen en werken, het soort werk dat iemand diende te verrichten en te maken tegen welk loon. Bureaucratische papieren werden belangrijk: paspoorten, visa, gezondheidscertificaten, uitreisvergunningen, aanbevelingsbrieven. Arbeiders mochten alleen met een vergunning op reis gaan. Als je geen papieren had kwam je nergens. Armen, werklozen, weeskinderen, zigeuners, joden, bedelaars, zwerwers, vagebonden, arbeidsschuven o.a. hadden reden om in angst te leven.

Klinkt dit een beetje bekend?

Kortom, als de elite op zo'n grote schaal kan samenwerken om de sociale woningen te privatiseren, de elite, om de toekomst van steden en het leven van arbeiders, migranten en vluchtelingen te bepalen, zelfs vóór en na de 14e eeuw, waarom kan Covid opeens niet door de elite misbruikt worden?

Bestudeer wat de staat werkelijk is en je zult ontdekken dat de staat een uitvinding is van de elite, al millennia lang. De staat is niet "de beste vriend" van het gewone volk! Wat doen we eraan?

Amsterdam, 20 maart 2021, Abraham